

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 22.01.2019թ. թիվ 1909021766 որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերված զանգատն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<05>> 02 2019թ. 14-13-8140-19/14-13-480

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Արման Մակարյանի դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Ծարավ Աղբյուրի փողոց 55/11 շենքի 141 բնակարանի բնակիչ Արման Մակարյանը դիմումով հայտնել է, որ NISSAN մակնիշի 35 ZV 461 հաշվառման համարանիշի ավտոմոբիլը վարել է ինքը և խնդրել վերանայել տվյալ ժամանակահատվածում կատարված երթևեկության կանոնների խախտման համար կայացված 22.01.2019թ. թիվ 1909021766 որոշումը և ներել նշելով, որ զծանշումը հատել է թույլատրված հատվածից ոչ հեռու վայրում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն Արման Մակարյանը ճանաչվել է որպես խախտումը կատարած անձ, ուստի նրա կողմից ներկայացված զանգատը ենթակա է քննության:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ սպառնադատ-նությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված Ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հաղվածի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման համաձայն, 1.3՝ չորս և ավելի երթևեկության գոտի ունեցող Ճանապարհներին բաժանում է հանդիպակաց ուղղությունների տրանսպորտային հոսքերը, ուր մուտքն արգելված է:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փանտում է, որ Երևան քաղաքի Պարոնյան-Չորափի փողոցների խաչմերուկի հատվածում դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 30.12.2018թ. ժամը 14⁵⁵-ին դեպի ձախ շրջադարձ կատարելիս հատել է հանդիպակաց հոսքերն իրարից բաժանող 1.3՝ հոծ գիծ, զծանշումը, ինչը ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշմամբ արգելված է:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը

կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և ղիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ունեցվող հակաիրավական, մեղավոր (ղիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից (իրավախախտում թույլ տվող անձը) նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի խնդրանքին՝ իր նկատմամբ ներում կիրառելու վերաբերյալ, ապա ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով: Տվյալ պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված է միայն մեկ սանկցիա՝ տուգանք 10.000 ՀՀ դրամ, ուստի այն բավարարել ևս հնարավոր չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասով և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Արման Մակարյանի՝ Ճանապարհային ոստիկանության 22.01.2019թ. թիվ 1909021766 որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերած զանգատը թողնել առանց բավարարման:

2. Հանձնարարել ՏՄՀԽԱ կենտրոնին՝ Արման Մակարյանի անվամբ կայացնել նոր վարչական ակտ:

3. Սույն որոշումը կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով և ժամկետներում:

4. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արման Մակարյանին և ՃՈ ՏՄՀԽԱ կենտրոն:

Ե. Կարապետյան